

KEAs HISTORIER FORTALT OG UDVALGT

AF ANDERS FALLENTIN

kea
KØBENHAVNS ERHVERVSAKADEMI

KAPITLER

KEAS HISTORIER
FORTALT OG UDVALGT
AF ANDERS FALLENTIN

**KEAS HISTORIER – FORTALT OG UDVALGT
AF ANDERS FALLENTIN**

Forfatter

Anders Fallentin

Forlag

Københavns Erhvervsakademi

Grafisk Layout

Cátia Alexandra da Silva Alves

Fotograf

Anders Menck Lorentzen

Trykkeri

KLS

Udgivelsesdato

September 2018

ISBN-Nummer

978-87-88476-01-9

04 REKTORS FORORD

06 KEAS TILBLIVELSE

10 GLIMT AF EN UDDANNELSESHISTORIK

16 EN RUSSISK SNEPLOV PÅ NØRREBROGADE

18 EKSPLOSIV VÆKST

20 FRA STALINS ALLÉ TIL DEN DIGITALE FREMTID

22 KEA I GULDBERGSGADE

28 SEKS BOMBER OG ET MINDESMÆRKE

30 NYSKABENDE LÆRING PÅ FREDERIKKEVEJ

32 EN UDDANNELSE BLIVER TIL: IT-SIKKERHED

34 MÆRKATER SOM FÆLLESSKAB

38 KEAS BESTYRELSE OG DIREKTION I 10 ÅR

KAPITLER

**KEAS HISTORIER
FORTALT OG UDVALGT
AF ANDERS FALLENTIN**

SILVER

PurePrint® by KLS

Produceret 100 % bionedbrydeligt
af KLS PurePrint A/S

REKTORS FORORD

Når man er en del af KEA, slår man dagligt dørene op til en verden, som bliver ved med at overraske.

Nysgerrighed, nytænkning og ihærdighed kommer til udtryk på alle vores adresser – de studerendes projekter, undervisernes visioner og den overliggende stemning af at ville gøre en forskel. Det er, hvad KEA byder på, når solen skinner, regnen siler ned og selv de dage, hvor du har fået kaffen galt i halsen.

KEA får smilet frem i dig. Det gør det i hvert fald på mig.

Erhvervsakademierne, blev dannet for 10 år siden for at skærpe uddannelsesniveaet i Danmark og styrke uddannelsernes relevans for erhvervslivet. Vi ved, at KEA løfter opgaven, og vi ser daglige tegn på, at vi lykkedes.

Og når vi lykkedes, vil vi mere. På KEA vil vi også i fremtiden levere råstoffet til Danmarks vækst.

Vi kan se, at vores studerende kommer i job, vi kan se, at de skaber værdi, og vi kan se, at virksomhederne bliver stadig mere opmærksomme på vores studerende og os som institution. KEA er siden 2008 vokset til dobbelt størrelse og i

2017 fik KEA den ultimative anerkendelse som uddannelsesinstitution ved at opnå en positiv institutionsakkreditering.

Med andre ord er der skabt et stabilt grundlag for KEAs fremtid. En fremtid hvor væksten er mindre, og hvor vi i højere grad fokuserer vores institution mod kvalitet, beskæftigelse og en endnu stærkere tilknytning til de aftagende brancher.

KEA er et unikt undervisnings- og forskningsmiljø med en grundlæggende og rodfæstet praksis-erfaring som omdrejningspunktet. Placeret centralt i København, men i høj grad orienteret mod resten af landet og ikke mindst mod verden. På KEA føler vi en forpligtelse til at udnytte vores potentiale, og vi vil gøre os umage for, at det lykkes.

På de kommende sider kan I få et indblik i nogle af de tanker, der ligger til grund for KEA. Men også hvordan KEA siden 2009 har arbejdet med at skabe en helt særlig og genkendelig tilgang til uddannelse og vidensopbygningen. Men KEAs historie trækker også tråde endnu længere tilbage. Tilbage til en tid med tømrerlærlinge på kunstakademi, produktive jernstøbere og flittige spejdere.

God fornøjelse!

STEEN ENEMARK KILDESGAARD

“VI KAN SE, AT VORES STUDERENDE KOMMER I JOB, VI KAN SE, AT DE SKABER VÆRDI, OG VI KAN SE, AT VIRKSOMHEDERNE BLIVER STADIGT MERE OPMÆRKSOMME PÅ VORES STUDERENDE OG OS SOM INSTITUTION.”

KEAs TILBLIVELSE

10 år er der gået, siden Folketinget i 2008 vedtog at etablere erhvervsakademier i Danmark. På blot 10 år har KEA udviklet sig fra en veletableret uddannelsesinstitution med cirka 5000 fuldtidsstuderende fordelt på 32 uddannelser og cirka 4000 deltidsstuderende fordelt på 28 uddannelser. Mange mennesker, virksomheder og organisationer har været med til at give KEA den form, institutionen har i dag. Fra politikere med visioner og en bestyrelse med bred erhvervs erfaring til engagerede undervisere og ikke mindst KEAs studerende. KEA er blevet meget mere end blot en institution, der udbyder videregående uddannelser inden for design, teknologi, byggeri og business. Det er også en manifestation af idéen om praktisk læring, hvor de studerende ikke kun læser, men også får lov til at skabe. De lærer at omsætte den nyeste viden til produkter. KEA er en institution, der bygger bro mellem uddannelse og erhvervslivet, og som uddanner dimittender, der lærer det, erhvervslivet efterspørger i morgen.

UNDFANGELSEN

KEA blev grundlagt som Københavns Erhvervsakademi den 1. september 2008. Erhvervsakademisektoren er ny i uddannelseslandskabet, og for at forstå hvorfor KEA kom til verden, skal vi tilbage til årene inden KEAs tilblivelse. Til den politiske undfangelse.

I 2005 nedsatte regeringen Globaliseringsrådet, der skulle arbejde med Danmarks muligheder og udfordringer i forbindelse med den tiltagende globalisering. Rådet kom bl.a. frem til, at Danmark stod stærkt med en sund økonomi, et godt arbejdsmarked og en god infrastruktur. Rådet kortlagde også svagheder ved det danske samfund. Øverst på denne liste var uddannelsesniveaet. Der var ikke nok unge med en videregående uddannelse i forhold til andre lande.

**KEA BLEV GRUNDLAGT SOM
KØBENHAVNS ERHVERVSAKADEMI
DEN 1. SEPTEMBER 2008.**

Danmark lå kun på en global 14. plads i forhold til antallet af 25-34-årige med en videregående uddannelse. For de 45-54-årige lå Danmark på femtepladsen.

Rådets konklusion var klar: "Danmark sakker bagud i uddannelseskapløbet". Det var tid til at vende den negative udvikling. Derfor satte regeringen en målsætning om, at 50 procent (sidenhen øget til 60 procent) af en ungdomsårgang skulle have en videregående uddannelse. Det danske videregående uddannelsessystem måtte simpelthen omstruktureres og forbedres, så det kunne tiltrække flere unge.

Uddannelsessystemet måtte ses efter i sømmene, og det var ikke kun for den internationale konkurrences skyld. Det handlede også om at gøre uddannelser mere relevante for det danske erhvervsliv. Uddannelser rettet mod det offentlige arbejdsmarked var typisk bacheloruddannelser, hvorimod dem, der rettede sig mod det private arbejdsmarked, var kortere uddannelser. Denne forskel skulle udlignes for derved at skabe en bedre uddannet skare til det private erhvervsliv.

Det krævede en omstrukturering i det gamle uddannelsessystem. Man oprettede nye korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelserne) af 2-2½ års varighed, som kunne toppes op med en halvandetårig uddannelse, der så samlet set svarede til bachelorniveau. Ovenikøbet fik erhvervsakademierne til opgave at bidrage til uddannelsen af det etablerede arbejdsmarked i form af efteruddannelse. De skulle styrke uddannelsen til erhvervslivet på alle stadier.

KEAs UDDANNELSER KOM FRA FORSKELLIGE ERHVERVSSKOLER, DER HAVDE VARETAGET UDBUDET AF TEKNISKE KORTE OG MELLEMLANGE VIDEREGÅENDE UDDANNELSER.

Erhvervsakademierne skulle altså løfte niveauet af videregående uddannelse. For at sikre en konstant fornyelse af uddannelserne lod man dem desuden være selvejende. Teknologien er i rivende udvikling, og det skal dem, der varetager og udvikler uddannelserne, hele tiden have for øje. Uddannelserne skal udvikles i takt med det samfund, de uddanner til. Erhvervsakademierne måtte altså være et vækstlag for tekniske og merkantile uddannelser.

FØDSLEN

I 2007 blev lovforslaget om oprettelsen af erhvervsakademierne fremlagt. I 2008 vedtog Folketinget det. Og allerede i 2009 åbnede dørene for de første studerende.

KEAs uddannelser kom fra forskellige erhvervsskoler, der havde varetaget udbuddet af tekniske korte og mellemlange videregående uddannelser. KEA fik uddannelser fra Københavns tekniske skole (KTS), Technical Education Copenhagen (TEC), Business Education College (BEC), erhvervsskolen CPH West og en enkelt uddannelse fra Social- og Sundhedsuddannelses Centret (SOSU C).

Erhvervsakademierne fik to etableringsmuligheder: En såkaldt light-konstruktion, hvor erhvervsakademierne fortsat var knyttet til en erhvervsskole ved at bruge deres bygninger og undervisere, eller "classic-konstruktionen", hvor akademierne etablerede sig som selvstændige institutioner adskilt fra erhvervsskolerne. KEA var det første erhvervsakademi til at blive godkendt som en classic-konstruktion allerede i 2009. Det skyldtes i høj grad de personlige drivkræfter på KEA, der fra starten ønskede en udspaltning fra erhvervsskolerne for at kunne etablere den mest komplette uddannelsesinstitution.

GLIMT AF EN UDDANNELSESHISTORIK

KEA udbyder videregående uddannelser inden for teknologi, design, byggeri og business. En del af KEAs uddannelser er videregående håndværksuddannelser. For eksempel er el-installatør en overbygning på elektrikeruddannelsen og kræver en relevant faglig baggrund for at blive optaget. Andre uddannelser er en fusion af et praktisk håndværk og en teoretisk viden. Det gælder designteknolog og multimediedesigner, der altså ikke er deciderede overbygninger på konkrete erhvervsuddannelser. På disse uddannelser kan man derfor blive optaget med både en gymnasial baggrund eller med en relevant erhvervsfaglig uddannelse i bagagen.

For at forstå KEAs videregående uddannelser må man se på, hvor det hele startede: Håndværk. For i tidens løb er der sket meget, og der er langt fra middelalderens håndværker til nutidens KEA-dimittend - eller er der nu også det?

LÆREMESTERENS TID

Dengang der endnu ikke fandtes lærebøger, måtte man lære sit håndværk af en mester. Håndværksaspiranten stod i lære som lærling, hvad enten drømmen var at blive buntmager eller murer. Mesteren videregav kundskaber mundtligt og ved praktisk arbejde. Sådan lærte man. Når man havde udstået sin læretid, kunne man blive svend. Det blev senere almindelig kutyme, at den færdiguddannede svend drog på valsen. Det vil sige pakkede en taske og rejste til fods. Svendene indlogede rede sig på svendekroer, hvor mestre i lokalområdet kunne komme ned og antage dem. Under en ny mester kunne svenden forfine sine kundskaber og udvide sin faglige horisont, før han vendte hjem og slog sig ned som mester.

**FOR AT FORSTÅ KEAS
VIDEREGÅENDE
UDDANNELSER MÅ MAN
SE PÅ, HVOR DET HELE
BEGYNDTE: HÅNDVÆRK.**

Hvis det lykkedes en at blive håndværksmester, betød det altså, at man havde været under uddannelse i mange år. Mesterens evner var brede og tværfaglige. I middelalderen havde man ikke en arkitekt og bygningskonstruktør til at assistere mureren og tømreren.

Det var mestrenes ansvar at vide, hvor meget belastning den enkelte konstruktionstype kunne klare, og som om det ikke var nok, så stod de også for den kunstneriske udsmykning. Datidens håndværkere var tværfaglige teknikere og kunstnere.

På den vis minder KEAs dimittender lidt om middelalderens håndværksmestre. De opnår ikke kun teoretisk viden, men også praktiske evner - datamatikeren lærer om både programmering og organisationsteori. På Smykker, teknologi og business lærer man ikke bare at producere smykker, men også at forstå markedet, kommunikation og innovative forretningsmodeller.

LÆRLINGE PÅ KUNSTAKADEMI

Uddannelse udenfor værkstederne bliver først rigtig etableret i løbet af 1800-tallet. Den reformivrige Johan Friedrich Struense gav startskuddet ved at indføre, at lærlinge kunne modtage tegneundervisning på kunstakademiet Charlottenborg i København. Det førte dog til lidt samarbejdsvanskeligheder, da mange af de unge lærlinge havde en noget anden etikette end de kunststuderende. I den lokale presse blev der klaget over de unge drenges dårlige opførsel, der måske også skyldtes portnerens sidegesjæft med at sælge brændevin til de unge studerende.

De første årtier i 1800-tallet er præget af en teknologisk udvikling, der i langt højere grad nødvendiggjorde håndværkerens uddannelse. Med industrialiseringen og maskinen kommer behovet for at kunne regne og skrive ud i alle afkroge af håndværksstanden. Flere driftige håndværkere nedsatte sig i foreninger og råd som f.eks. Selskabet til unge Håndværkeres Dannelse fra 1798, hvor de diskuterede uddannelsens rolle. Og i sidste halvdel af 1800-tallet skyder tekniske skoler op over hele landet. I København bliver den store spiller Det Tekniske Selskabs Skole fra 1843.

Skolen i 1843 var primitiv både med hensyn til uddannelsesudbud og fysiske rammer. I tre værelser blev eleverne undervist to aftener om ugen fra kl. 20-22 i primært 'Tegning eller Modellering, ordnet og afpasset efter ethvert Håndværks Fordring og Tarv'. Pladsmangel og et begrænset antal undervisere betød, at nålemagere, sværdsmede, blikkenslagere og glarmestre modtog undervisning i samme klasse.

I 1903 åbner selskabet en filialskole på Nørrebro. I Illustreret Tidende fra samme år indskrives den nye skole i Prinsesse Charlottes gade med sin fornemt stilfulde palæfacade i kategorien af virkelige pragtbygninger på det ny Nørrebro. Det er i denne bygning, KEAs byggeuddannelser holder til i dag.

**I SIDSTE HALVDEL AF
1800-TALLET SKYDER
TEKNISKE SKOLER OP OVER
HELE LANDET.
I KØBENHAVN BLIVER
DEN STORE SPILLER DET
TEKNISKE SELSKABS SKOLE
FRA 1843.**

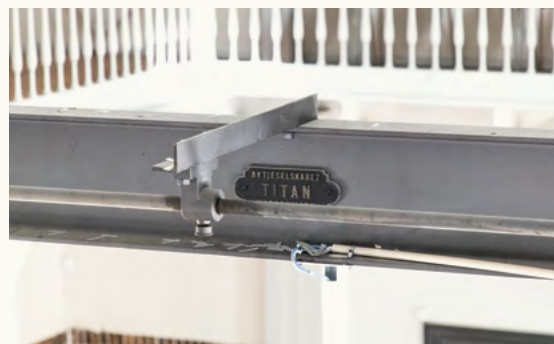
Dengang var det ikke bygningskonstruktører, der huserede i Prinsesse Charlottes Gade, men maskin- og elektrokonstruktører. Bygningerne afslører, hvordan den praktiske og teoretiske uddannelse var forenet i allerhøjeste grad.

I gården ses maskinlaboratoriet med den karakteristiske skorsten, der skulle bidrage til den praktiske forståelse af den teoretiske viden for maskinkonstruktørerne. Herinde kunne de vordende konstruktører dreje og skrue på enorme motorer.

KEAs bygning i Prinsesse Charlottes Gade er et billede på fusionen af håndværk og industri, og inkorporeringen af teoretisk materiale i undervisningen.

Konstruktøruddannelserne var tidlige eksempler på industriens krav til videregående uddannelse. Adgangs-kravet var en fireårig praktiskuddannelse, og selve uddannelsen varede 2 år. Bygningskonstruktør-uddannelsen er således i samme kategori, men fulgte en lidt anden vej.

KEAs BYGNING I PRINSESSE CHARLOTTES GADE ER ET BILLEDE PÅ FUSIONEN AF HÅNDVÆRK OG INDUSTRI, OG INKORPORERINGEN AF TEORETISK MATERIALE I UNDERVISNINGEN.

BYGGEBRANCHEN INDUSTRIALISERES

Processen, hvor en bygherre hyrer en murer- og tømrermester til at opføre en bygning, er markant forandret. Processen er blevet effektiviseret og derved også kompliceret. En faglig tilføjelse til byggeprocessen er bygningskonstruktøren og byggeteknikeren. Det er begreber af nyere dato, selvom deres egenskaber har været påkrævet, selv inden de fik en titel. Første gang, vi støder på bygningskonstruktøren som begreb, er i 1934, hvor bygmesterskolen, der var en udløber af Det Tekniske Selskabs Skole, uddanner disse. Det er dog først i 1960, at begrebet cementeres. I bekendtgørelsen fra det år bliver byggeteknikeren en uddannelse, der giver adgang til bygningskonstruktøruddannelsen, som så igen giver adgang til arkitektskolen eller teknikum. Det er senere i 60'erne, at studietiden for konstruktøren bliver de 3½ år, den er i dag.

Uddannelsen har udviklet sig med byggebranchen. Efter Anden Verdenskrig var der akut bolig-mangel. Det førte til en gradvis industrialisering af byggeriet. Fra det traditionelle byggeri, der var en langvarig og kostelig håndværkspræget affære, blev det mere almindeligt at bygge i moduler, der kunne samles på byggepladsen. Det såkaldte montagebyggeri effektiviserede byggeprocessen, men komplicerede den også med endnu flere parter involveret.

Bygningskonstruktørens rolle som koordinerende, projekterende, teknisk og administrativ medarbejder blev uundværlig. I 1984 begyndte de studerende at anvende computere i undervisningen. Det kom til at ændre konstruktørernes arbejdsmetoder radikalt. Og i dag er regnestokken og pennen afløst af 3D-tegninger og avancerede programmer.

3D-PRINTERE OG DIGITALT HÅNDVÆRK

Det er ikke kun bygningskonstruktørerne, der oplevede skelsættende forandringer i arbejdsmetoden med computerens indtog. I computerens allertidligste udviklingsfase havde nogle franske vævere fornøjelsen af en delvist automatiseret væveproces. Ved hjælp af en pedal indførte væveren strimler af hulkort, der kodede for, hvilke kæde-tråde der skulle hæves og hvornår. Således minimeredes antallet af menneskelige fejl i vævningen. Det var i 1700-tallet; og der er sket meget siden da. Computeren har forandret arbejds-metoderne i alle håndværk. Tøjdesignere kreerer mønstre på skærmen. Kort- og landmålere bruger droner. Produktionsteknologer producerer prototyper i 3D-printere. Udover at revolutionere eksisterende fagområder, opstod der med computeren et helt nyt fagområde – digitalteknik. Datamatikere, software-udviklere og IT-teknologer er alt sammen eksempler på det digitale håndværk. Et håndværksfag hvor det praktiske og det teoretiske var fusioneret lige fra starten.

KEA REFLEKTERER UDVIKLINGEN

KEA udbyder i dag videregående uddannelser indenfor mange fagområder, der knytter sig til teknologi og design samt det digitale og merkantile område. På den ene side er KEA kulminationen på en udvikling i håndværksuddannelserne. På den anden side reflekterer KEA også de generelle samfundsudviklinger. Fag er ikke nær så opdelt som før i tiden. Det er de færreste i det private erhvervsliv, der kan begrænse sig til kun at kunne én ting. Den kvalificerede dimittend har det generelle overblik og den tekniske kunnen. Samtidig skal udviklingen hele tiden holdes for øje. Man skal lære at lære og kunne håndtere forandringer. Udviklingen er konstant. Det ved vi på KEA - og uden at miste forbindelsen til det praktiske arbejde.

EN RUSSISK SNEPLOV PÅ NØRREBROGADE

Hvis man den 20. april 1895 havde stået på Nørrebrogade, hvor KEA nu ligger, ville man befinde sig blandt den forundrede tilskuerskare til en højst besynderlig særtransport: en 52 tons tung sneplov til jernbaner, trukket af heste og med kurs mod Nørrebro Station. Midlertidige skinner blev lagt ud, efterhånden som hestene fik trukket kolossen fremad. Fabrikanten Smith, Mygind og Hüttemeier, der lå på KEAs campus i Guldbergsgade, var nemlig ikke forbundet til banelegemet. Hvilket fik venstreavisen Dannebrog til at kalde hele affæren ”en ret notabel begivenhed”.

Den monstrøse plovs endelige destination var Rusland og nærmere bestemt jernbaneforbindelsen mellem Kiev og Odessa. Dengang strakte det russiske kejserrige sig længere vestpå end i dag. Men i første omgang trak hestene sneploven mod Nørrebro Station, hvor den kunne kobles på banelegemet. Selvom hestene unægtelig har knoklet under pisen, kom sneploven ikke til Nørrebro Station på en enkelt dag. Næ, det tog hele tre dage. Derfor havde befolkningen rig mulighed for at stimle sammen og betragte industrialiseringens effekter på nærmeste hold.

På trods af at Danmark ikke har noget jern og kun ringe forekomster af kul, oplevede jernstøberier og maskinfabrikker alligevel stor fremgang i sidste halvdel af 1800-tallet. Blandt andet fordi mange af fabrikkerne var en slags universalfabrikker, der producerede alt mellem himmel og jord. SMH havde således produceret et dampdrevent sporvogns-lokomotiv, men ideen om at skifte hestene ud med dampmotorer vakte mere forargelse end respekt, så det blev solgt til Tyskland. De lavede også ’Bryggerens røde næse’, der var en 19 meter høj stålobelisk, Carlsberg placerede på bryggerierne i Valby 75 meter over havets overflade.

Den blev beklædt med røde neonlys og kunne ses fra store dele af byen. Deraf navnet. Efter aftale med luftfartsmyndighederne tændte Carlsberg ’næsen’ i tilfælde af dårlig sigtbarhed. Men da energikrisen ramte Danmark i 1973, pillede Carlsberg næsen ned. Hvorom alting er, passer en 52 tons tung sneplov godt ind i denne brogede samling af kreationer.

Udover at være 52 tons tung var sneploven knap 10 meter lang og udstyret med en cirkelformet kasse foran. Inden i kassen buldrede i alt 18 roterende knivblade, som kunne æde sig igennem fire meter høje snedriver. Sneen blev skubbet ind i tragtformede kamre, hvorfra den blev skudt ud til siden og væk fra skinnerne. De roterende knivblade krævede en enorm motorkraft, og derfor var togvognen ikke udstyret med sin egen motor. I stedet skubbede to damplokomotiver sneploven frem med en maksimal hastighed på 15 km/t.

TSAREN OG HR. SMITH

Ens fornuft byder at spørge, hvorfor i alverden en 52 tons tung sneplov til de russiske jernbaner skulle produceres på det indre Nørrebro – og endda på en fabrik, der ikke var forbundet til banelegemet, så heste måtte pruste og svede, mens man lagde midlertidige skinner ned foran vognen. For at komplicere det yderligere havde de russiske skinner en anden vidde end de europæiske, hvilket betød, at sneploven måtte konstrueres, så hjulene kunne skubbes længere fra hinanden ved ankomsten til Rusland.

DET KUNNE MEGET VEL SKYLDES, AT TSAR NIKOLAJ II HAVDE VÆRET PÅ BESØG I DANMARK MANGE GANGE MED SIN DANSKFØDTE MOR, KEJSERINDE DAGMAR.

Det kunne meget vel skyldes, at tsar Nikolaj II havde været på besøg i Danmark mange gange med sin danskfødte mor,

Kejserinde Dagmar. Kunne man forestille sig, at tsaren på et af disse besøg var blevet introduceret til erhvervslivets spidser? Sagtens. Og tager man avisen Dannebrogsk beskrivelse af fabrikant Smith for gode varer, tilhørte hr. Smith netop erhvervslivets spidser. Han var en stor skikkelse med et prægtigt fuldskæg og små briller, havde overmåde mange venner og var i øvrigt et af byens bedst kendte ansigter. En ”Kjøbenhavnner med Liv og Sjæl”.

Tre uger efter den langsommelige transport ad Nørrebrogade kunne avisen Dannebrog følge op på sagen og melde, at kæmpe-sneploven nu omsider havde nået sin destination i Rusland.

EKSPLOSIV VÆKST

Med opgaven om at hæve uddannelsesniveaet for ungdomsårgangene i Danmark samt at forbedre uddannelserne og øge antallet af udbud til den private sektor, havde KEA nok at tage fat på lige fra begyndelsen.

KEAs første 10 år har været præget af vækst. Vækst i antallet af ansøgere, vækst i antallet af medarbejdere og vækst i antallet af uddannelser. Det er noget, der både giver udfordringer og muligheder. En af de store udfordringer ved en konstant vækst er de fysiske rammer. Hver kvadratmeter er vigtig. KEA har altid arbejdet på at optimere brugen af kvadratmeterne, hvorfor der både er opkøbt nye lejemål, men også afstået ældre lejemål. Nu kan man finde KEA på 6 adresser - i 2012 havde KEA 12 adresser. Arbejdet med KEAs fysiske tilstedeværelse i byen er bevidst dynamisk og følger udviklingen.

Påbuddet om at udvikle eksisterende uddannelser og oprette nye tog KEA alvorligt og arbejdede hårdt på at blive institutionsakkrediteret. Det betyder, at en institution har et godkendt kvalitetssikringssystem og derved opnår større frihed i udviklingen af nye uddannelser og korrektion af eksisterende uddannelser.

Den 8. marts 2017 blev KEA godkendt af akkrediteringsrådet. Og dermed trådte KEA ind i en ny fase af sin eksistens. Tiden med uafbrudt vækst er ovre, og nu står den på konsolidering. På 10 år blev KEA både født og modnet.

PRAKTISK VIDEN

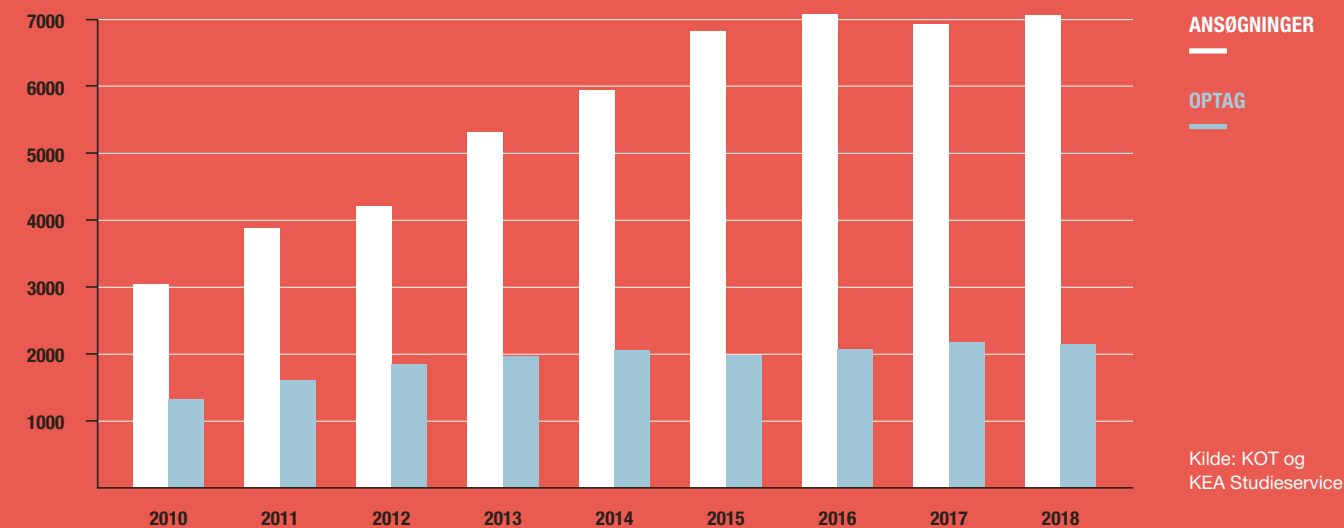
Alle KEAs fuldtidsuddannelser indeholder et praktikforløb. Det er en struktur i uddannelserne, der både kommer de studerende, KEA og erhvervslivet til gode. Skellet mellem håndens arbejde og åndens arbejde er smeltet sammen på KEA. Det har fra allerførste færd været KEAs ideologi, at læring sker bedst i forening af teori og praksis. At opleve den teoretiske viden i praktisk anvendelse.

De studerende har også mulighed for at benytte et af de mange værksteder på KEA, hvor de kan afprøve, eksperimentere og sætte fysisk form på tankerne. I praktikforløbet bliver de så introduceret til arbejdsmarkedets metoder. I tilgift tager de studerende erfaringer med sig tilbage til KEA, som underviserne aktivt trækker på. Således er grundlaget for en konstant udvikling af uddannelserne indlagt i KEAs uddannelsesstruktur.

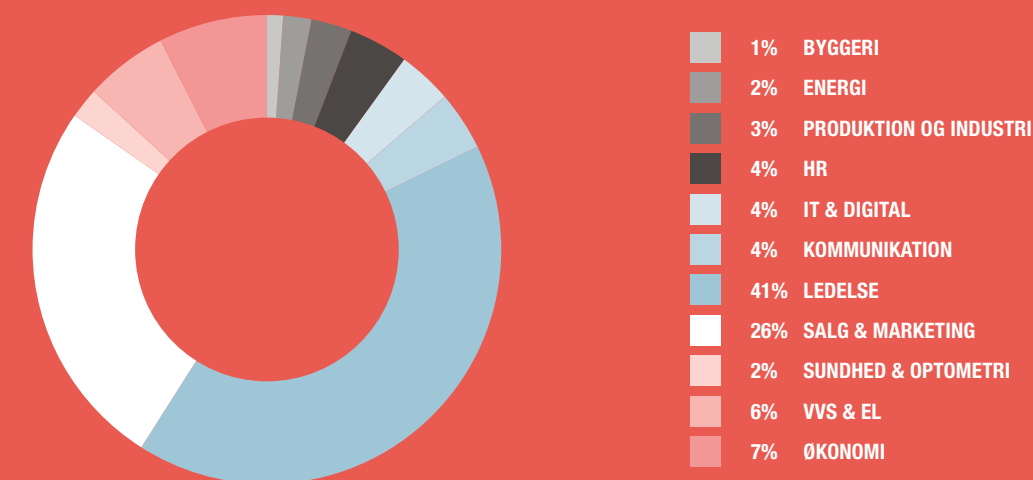
KEA I TAL

KEA er i dag en uddannelsesinstitution med fire overordnede programområder: Byg, Teknik, Design og Digital. Inden for de fire områder findes 32 fuldtidsuddannelser på dansk og engelsk, der udbydes i tre former: En professionsbachelor på 3½ år. En erhvervsakademiuddannelse på 2-2½ år. Samt en overbygning til erhvervsakademiuddannelsen på 1½ år – den såkaldte top-op. Dertil kommer en lang række efteruddannelser inden for en bred palet af faglige områder.

FULTIDSUDDANNELSER: SØGNING / OPTAG SOMMER

DELTIDSUDDANNELSER: FORDELING AF STUDERENDE

Kilde: Årsrapporten 2017

FRA STALINS ALLÉ TIL DEN DIGITALE FREMTID

Lige der, hvor Nørrebro bliver til Nordvest, holder KEAs digitale uddannelser til. Med to bygninger på Lygten er KEA repræsenteret i et grænseland, hvor det 20. århundredes arbejderboliger stadig står, alt imens iværksættere er ved at overtage de gamle fabriksområder. Det norske elevator-firma, KONE opførte bygningen på Lygten 37 i 80'erne til produktion og reparation. Lygten 16 er et prisbelønnet byggeri, der blev opført som forbundshus for de grafiske fag i starten af 70'erne. Mellem de to KEA-adresser ligger det gamle andelsmejeri Enigheden. Mejeriet havde sit udspring i en mælkekuskelockout i 1897. Det er dog ikke kun qua andelsmejeriet, at arbejderbevægelsen har tilknytning til Lygten. Nummer 16, der var det Grafiske Forbundshus, ligger nemlig flankeret af Malernes Hus og Byggefagenes Hus. I spøg er strækningen blevet kaldt Stalins Allé.

I dag huser KEAs adresser på Lygten vordende digitale problemknusere, der både skal designe og udvikle den digitale fremtid.

GRAFISKE TYPER

I det 15. århundrede slår bogtrykkerkunsten igennem i Europa. Med små blylodder sætter arbejderne teksterne tegn for tegn som trykkes på papir. Blylodderne hedder typer og dem, der mestrer håndværket er de første typografer.

Med bogtrykkerkunsten kom det nye håndværk – typografien. I Danmark er de danske typografer nogle af de første arbejdere, der organiserer sig i form af en begravelseshjælp for fagfolk i 1754. Mere end 200 år senere flytter typografer og andre grafiske fag ind på Lygten 16 under én fane: Det Grafiske Forbund.

141 DAGES STREJKE

Den teknologiske udvikling forandrer arbejdsmarkedets vilkår. Og netop dét var et centralt element i en af 70'ernes største arbejdskonflikter. I 1977 er det Berlingske hus i økonomiske vanskeligheder. Ledelsen forsøger at spare ved at påbegynde implementeringen af en ny teknologi.

Men spørgsmålet om, hvem der havde retten til at betjene det nye materiel var typograferne og ledelsen ikke enige om. I 1977 kommer der så nye rammeaftaler for løn og arbejdstider. Typograferne er uenige og nægter at følge de nye aftaler og i januar måned sender Det Berlingske Hus tusinde tekniske medarbejdere hjem. Arbejderne samles ude på Lygten 16, hvor gangene hurtigt bliver tæt pakket med det trykkes tekniske personel. Konflikten handler om noget grundlæggende. Hvad er typografernes rolle i produktionen af den moderne avis? I 141 dage udkommer hverken Berlingske Tidende, B.T. eller Weekendavisen.

DYDERNES TÅRN AF MULTIKUNSTNEREN LEIF SYLVESTER, 1991

MINIATUREMODELLEN ILLUSTRERER 3D-PRINTER POTENTIALE

Konflikten slutter med et forlig, der i første omgang redder de grafiske arbejdere. Men teknologiens udvikling kan ikke fornægtes.

I 1983 smider Berlingske Tidende typografernes sættemaskiner på porten, en ny digital æra var begyndt. Det typografiske håndværk, med blylodder og sættemaskiner, måtte melde sig ind i klubben af fortrængte håndværk. Som med tidligere tiders lygtemagere, rebslagere, nagelsmede og kammagere fortrænger teknologien det manuelle håndværk. Den 1. januar 2000 nedlægger grafikerne deres faglige forbund, Grafisk Forbund.

KUNSTENS TEKNIKKER

Teknologiens udvikling forandrer produktionsmetoderne. Typografernes arbejde indebærer ikke længere en minutios opsætning af blylodder. Håndværket er rykket til skærmen, alt imens maskiner klarer selve produktionen. Denne udvikling er måske bedst eksemplificeret i den forholdsvis nye 3D-printer. I KEAs Makerlab kan studerende designe og formgive på skærmen, og derefter lade 3D-printerne skabe selve produktet. Sådan gjorde en studerende, da han brugte to weekender på at affotografere den enorme blå skulptur i Lygten 16's bagbygning. Miniaturemodellen illustrerer teknikens potentiale og egenskaber. Den oprindelige skulptur hedder Dydernes Tårn og er lavet i 1991 af multikunstneren Leif Sylvester. Han brugte et halvt år på at svejse stålskeletter og beklæde dem med fiberbeton.

Typograferne på Lygten 16 måtte i 1980'erne sande teknologiens udvikling og effekten deraf. I dag kan alle på Lygten 16 stoppe op, kigge på Dydernes Tårn og reflektere lidt over produktionsmetodernes udvikling.

KEA I GULDBERGSGADE

KEA har været spredt ud over hele København. I 2012 kunne man møde KEA 12 steder i byen. Men med etableringen af bygningerne mellem Guldbergsgade og Nørrebrogade fik KEA et samlingspunkt for en stor del af uddannelserne samt administrative enheder, bibliotek, ledelse, KEA Makerlab og materialebiblioteket – Material ConneXion.

En adresse, der er tiltænkt alle - både studerende, ansatte og sågar de lokale i området. KEA spreder sig over yderligere fem adresser på Nørrebro over Nordvest, til Hellerup og Ballerup. KEAs bygninger i Guldbergsgade er dog de eneste, der er designet specifikt til KEA. I samarbejde med arkitektfirmaet Bertelsen & Scheving var KEA dybt involveret i transformationen af området. Derfor er KEAs ånd i den grad materialiseret i disse bygninger.

MAGASIN DU NORD OG SORTSODET VASKETØJ

Området omkring KEA Guldbergsgade har gennemgået en voldsom udvikling de seneste 150 år. Nørrebro bestod før i tiden af marker og møller. Dertil kom en håndfuld lystslotte og en enkelt kirkegård, der skulle assistere byens overfyldte gravpladser – Assistens Kirkegården. Al byggeri var underlagt en klausul: I tilfælde af en fjendtlig invasion skulle bygningerne nemt kunne rives ned eller brændes, så de ikke var til gavn for fjenden. Det fordrede ikke ligefrem en heftig byggeaktivitet.

Men med tiden blev de københavnske volde for klaustrofobiske for byens udvikling og indbyggere, og man besluttede at ophæve klausulen og tillade murede byggerier i brokvartererne – og så kunne udviklingen ellers tage fat.

©UKENDT FOTOGRAF/VISDA

Der, hvor KEA Guldbergsgade ligger i dag, lå en rejsestald, der kunne huse heste og rejsende på vej til eller fra hovedstaden. Den blev opkøbt af to entreprenante herrer i 1872.

De to barndomsvenner Smith og Mygind havde taget deres uddannelse som maskinfabrikanter i Skotland. Der havde de bl.a. lært, at succesfulde fabrikker ligger langt uden for byen. Derfor mente de, at den gamle rejsestald var perfekt til deres kombinerede maskinfabrik og jernstøberi. I slutningen af århundredet fusionerede de to kompagnoner med maskinmesteren Theodor Hüttemeier og aktieselskabet Smith, Mygind og Hüttemeier (SMH) blev oprettet. Arbejderne havde deres daglige gang, hvor studerende nu bruger området. Fabrikken og jernstøberiet lå tæt pakket ind mellem karreer af lejligheder, og sortsodet vasketøj var dagligdag for områdets beboere.

Inde ved siden af i Håndværkergården havde Magasin du Nord linnedfabrikation, indtil de solgte bygningen i 1910'erne til endnu en entreprenant type – Marius Mulvad. Han producerede egentlig taxametre til hestedrosker, men begyndte, efter en tur til USA, at producere bakelit som den første i Danmark. Bakelit er den første syntetisk fremstillede plastik, og således har bygningerne altid udgjort rammerne for entreprenante og innovative sjæle – før som nu.

**BAKELIT ER DEN FØRSTE SYNTETISK
FREMSTILLEDE PLASTIK, OG SÅLEDES
HAR BYGNINGERNE ALTID UDGJORT
RAMMERNE FOR ENTREPRENANTE
OG INNOVATIVE SJÆLE**

I 1929 solgte Mulvad bygningen og det store bogtrykkeri F. E. Bording flyttede ind. De begyndte i Håndværkergården, men udvidede, da SMH flyttede deres fabrikation til Svendborg i 1950'erne.

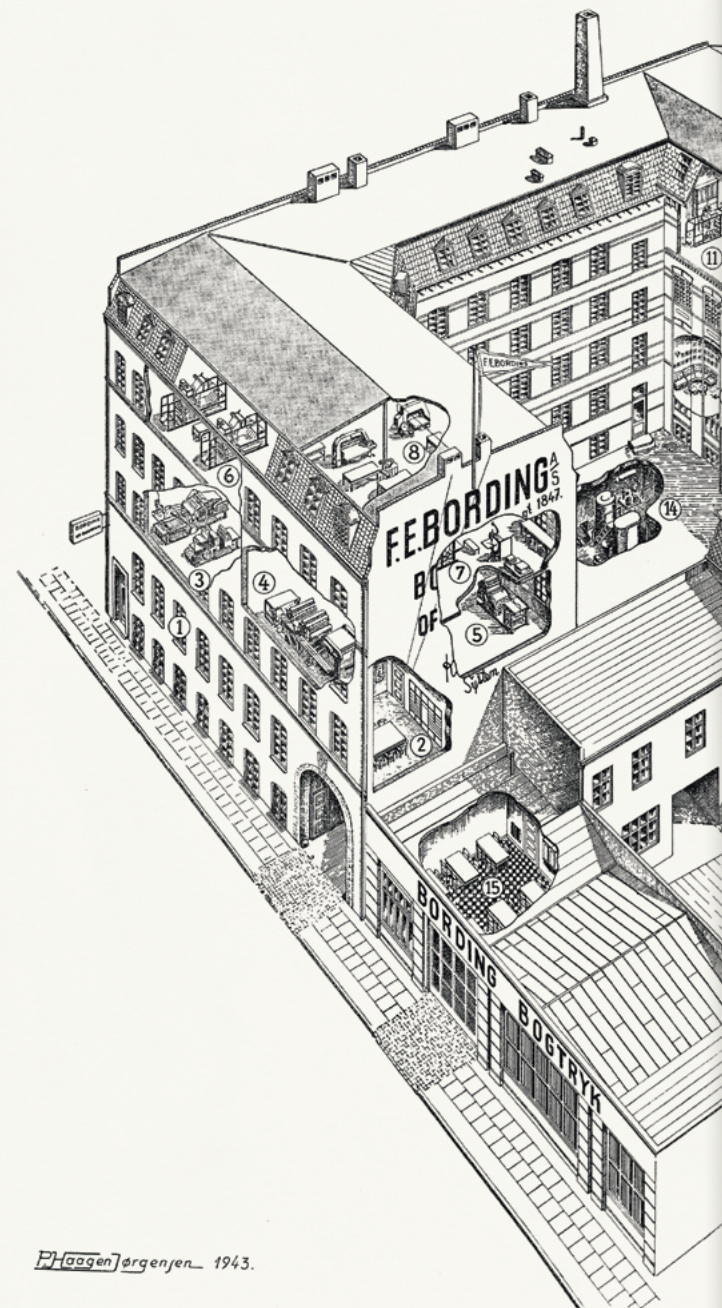
BOGTRYKKERI OG BIG-ARKITEKTER

Trykkeriet F. E. Bording var en virksomhed i vækst. Med årene blev SMH's gamle maskinhaller revet ned. Der blevet gravet ud til parkeringskælder, og i 1958 begyndte man opførelsen af en ny trykkeribygning. Den solide søjlekonstruktion blev støbt på stedet, in situ, og sikrede et byggeri, der kunne modstå opstartsmomentet og de dagslange pulseringer fra de enorme maskiner. Den moderne betonbygning har siden trykkeriet huset bl.a. arkitektfirmaet BIG og Arbejderbevægelsens Arkiv.

Den lille produktive matrikel på Nørrebro har oplevet både jernstøberi, maskinfabrik, bakelitproduktion, bogtrykkeri, tegnestuer og arkiv, inden den lagde grund til KEA. Da KEA flyttede ind, valgte man at lave en gennemgribende transformation af området. Man gravede ned i terrænet og fritlagde parkeringskælderen som ny stueetage med plads til 1142 cykler i stedet for biler. Man gravede ind under de gule murstensbygninger, tættest på Nørrebrogade, og murede en ny underetage på dem. Man forbandt handeleggaderne Nørrebrogade og Guldbergsgade med en overdækket passage. Alt sammen gjort med respekt for fortiden, idet detaljer minder os om fortidens brug. Som eksempel ses de gule mursten, der ikke blev kemisk rensset, så den sorte sod stadig kan ses og efterlader et industrielt indtryk. I dag er KEAs bygninger i Guldbergsgade en integreret del af et levende bymiljø med biograf, restauranter, bageri og bryggeri.

I DAG ER KEAs BYGNINGER I GULDBERGSGADE EN INTEGRERET DEL AF ET LEVENDE BYMILJØ MED BIOGRAF, RESTAURANTER, BAGERI OG BRYGGERI.

I 1929 SOLGTE MULVAD BYGNINGEN OG DET STORE BOGTRYKKERI F. E. BORDING FLYTTEDE IND. DE BEGYNDTE I HÅNDVÆRKERGÅRDEN, MEN UDVIDEDE, DA SMH FLYTTEDE DERES FABRIKATION TIL SVENDBORG I 1950'ERNE.

I 1929 solgte Mulvad bygningen og det store bogtrykkeri F. E. Bording flyttede ind. De begyndte i Håndværkergården, men udvidede, da SMH flyttede deres fabrikation til Svendborg i 1950'erne.

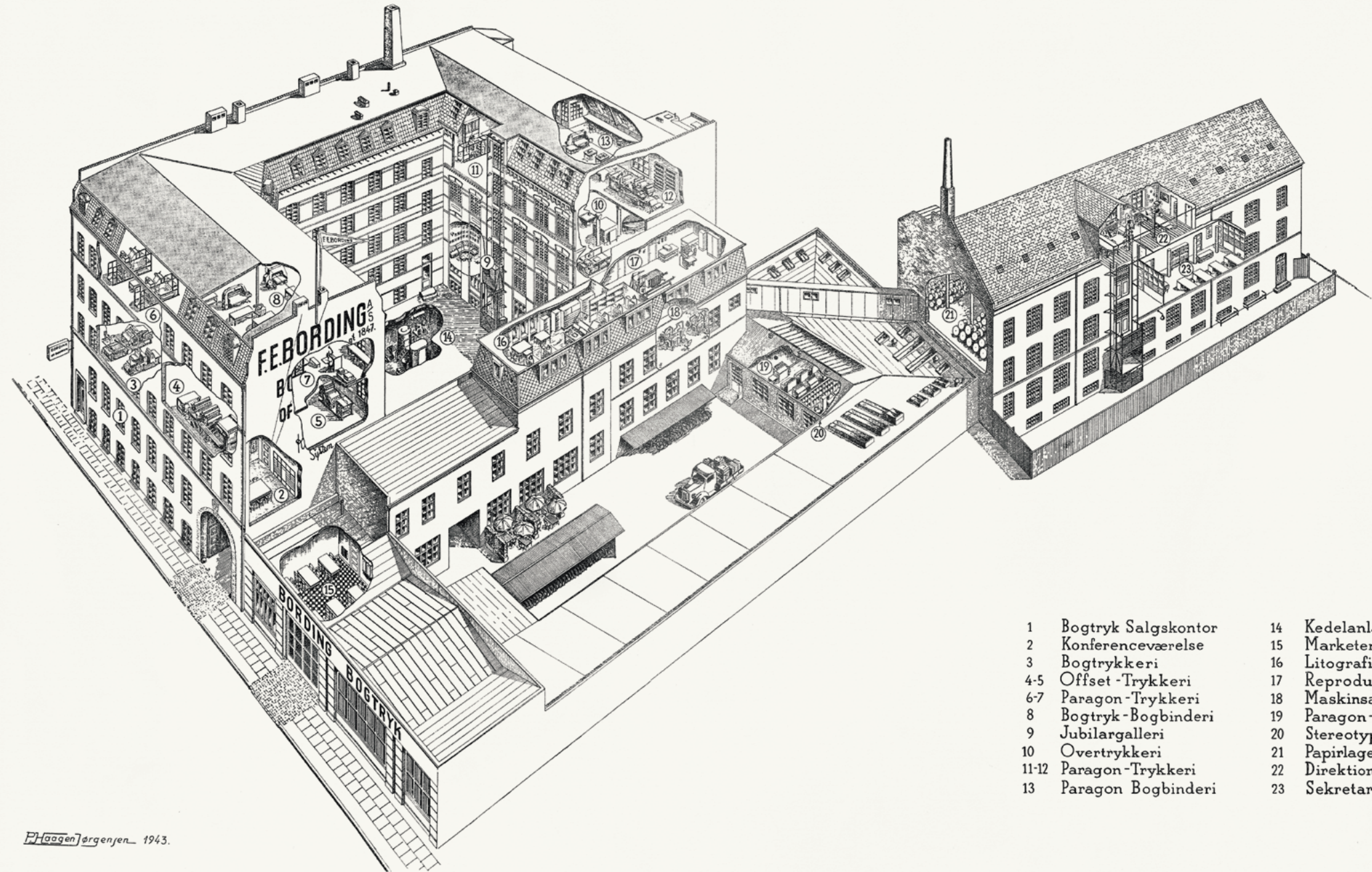
BOGTRYKKERI OG BIG-ARKITEKTER

Trykkeriet F. E. Bording var en virksomhed i vækst. Med årene blev SMH's gamle maskinhaller revet ned. Der blev gravet ud til parkeringskælder, og i 1958 begyndte man opførelsen af en ny trykkeribygning. Den solide søjlekonstruktion blev støbt på stedet, in situ, og sikrede et byggeri, der kunne modstå opstartsmomentet og de dagslange pulseringer fra de enorme maskiner. Den moderne betonbygning har siden trykkeriet huset bl.a. arkitektfirmaet BIG og Arbejderbevægelsens Arkiv.

Den lille produktive matrikel på Nørrebro har oplevet både jernstøberi, maskinfabrik, bakelitproduktion, bogtrykkeri, tegnestuer og arkiv, inden den lagde grund til KEA. Da KEA flyttede ind, valgte man at lave en gennemgribende transformation af området. Man gravede ned i terrænet og fritlagde parkeringskælderen som ny stueetage med plads til 1142 cykler i stedet for biler. Man gravede ind under de gule murstensbygninger, tættest på Nørrebrogade, og murede en ny underetage på dem. Man forbandt handelsgaderne Nørrebrogade og Guldbergsgade med en overdækket passage. Alt sammen gjort med respekt for fortiden, idet detaljer minder os om fortidens brug. Som eksempel ses de gule mursten, der ikke blev kemisk rensset, så den sorte sod stadig kan ses og efterlader et industrielt indtryk. I dag er KEAs bygninger i Guldbergsgade en integreret del af et levende bymiljø med biograf, restauranter, bageri og bryggeri.

I DAG ER KEAS BYGNINGER I GULDBERGSGADE EN INTEGRERET DEL AF ET LEVENDE BYMILJØ MED BIOGRAF, RESTAURANTER, BAGERI OG BRYGGERI.

Phaagen]ørgensen 1943.

1	Bogtryk Salgskontor	14	Kedelanlæg
2	Konferenceværelse	15	Marketenderi
3	Bogtrykkeri	16	Litografi
4-5	Offset-Trykkeri	17	Reproduktion
6-7	Paragon-Trykkeri	18	Maskinsætter
8	Bogtryk-Bogbinderi	19	Paragon-Sætter
9	Jubilargalleri	20	Stereotypi
10	Overtrykkeri	21	Papirlager
11-12	Paragon-Trykkeri	22	Direktion
13	Paragon Bogbinderi	23	Sekretariat

146 år er gået siden maskinfabrikterne Smith og Mygind købte den gamle rejsesald og indrettede fabrik – godt uden for byen. Det er ikke kun på denne matrikel, at udviklingen har været til at føle på. I 1850 boede der

omkring 3.500 mennesker på Nørrebro. 100 år efter boede der ca. 150.000. Mange af de 150.000 mennesker boede i indeklemte baggårde uden lys og luft. Det krævede en sanering af området for at give bedre vilkår for Nørrebros

BØGTRYKKERI F. E. BORDING, 1984 ©JULIE RØNNOW/VISDA

borgere. Den stort anlagte sanering af Nørrebro i 1970'erne ryddede mange baggårde for industrianlæg og baghuse for at gøre plads til grønne områder. Men i gården ved KEA bestod industrien. Trykkeriets valser kørte videre. I stedet

for at jævne industriens monumenter med jorden er de transformeret – og KEA Guldbergsgade står i dag som et lysende eksempel på transformationen fra industrisamfund til videnssamfund.

KØBENHAVNS ERHVERVSAKADEMI, 2018

SEKS BOMBER OG ET MINDESMÆRKE

Har man været på KEA i Guldbergsgade, vil man formentlig have bemærket bogstaverne SMH. De står i et sort muret monogram på en gul murstensmur i gården mod Nørrebrogade. Det cirkelformede monogram skal minde os om den store virksomhed, der i henved 80 år støbte jern og fabrikerede maskiner her på adressen: Smith, Mygind og Hüttemeier. Historien om, hvorfor SMH står skrevet på muren, er ikke helt udramatisk. Som mange mindesmærker er det produceret i kølvandet på en særlig begivenhed.

LØRDAG DEN 3. JUNI 1944

En gruppe bevæbnede mænd kommer ind på fabriksområdet hos Smith, Mygind og Hüttemeier. De råber til de ansatte, at bygningerne skal sprænges, og at de skal forlade dem med det samme, hvis de vil redde deres liv. En ansat vil hente sit ur på kontoret, men bliver skudt i ryggen. Braget af seks bomber blandes med lyden af klirrende ruder og mursten, der sprænges. Sågar porcelænet i naboejendommenes køkkener går i tusinde stykker. En ambulance bliver tilkaldt for at tilse den sårede ansatte. En af de bevæbnede mænd skyder mod politiet, da de ankommer. Gerningsmændene deler sig op og stikker af i forskellige retninger, Politiet følger efter ned ad Meinungsgade, hvor tre af gerningsmændene hopper ind i en taxi. En skudveksling følger. Politiet skyder efter taxien, gerningsmændene skyder efter politibilen. Taxiens bagrude bliver knust, og en af gerningsmændene tømmer en halvautomatisk pistol ud igennem hullet. Han rammer politibilens forhjul og benzintank, og taxien formår at slippe væk.

HVORFOR?

I dagene efter kunne man læse om en Schalburgtageaktion mod Smith, Mygind og Hüttemeier. Det var et begreb, der dækkede over sabotage udført af Schalburgkorpset, som bestod af danskere i tysk tjeneste. Men eftertiden har vist, at der var tale om den berømte og berygtede modstandsgruppe BOPA. Det besvarer dog ikke hvorfor. Fabrikken arbejdede ikke for tyskerne. De involverede svarede, at det var efter engelsk ordre, hvilket dog er usandsynligt. Så spørgsmålet om hvorfor, står stadig ubesvaret i dag.

Da Bording Trykkeri overtog grunden efter Smith, Mygind og Hüttemeier, rev de de fleste af de gamle fabriksbygninger ned, men lod det murede monogram stå. Da KEA transformererede området, lod vi det også stå. SMH-monogrammet minder os om, at der har været noget før os.

**DE INVOLVEREDE SVAREDE, AT DET VAR
EFTER ENGELSK ORDRE, HVILKET DOG ER
USANDSYNLIGT. SÅ SPØRGSMÅLET OM
HVORFOR, STÅR STADIG UBESVARET I DAG.**

NYSKABENDE LÆRING PÅ FREDERIKKEVEJ

Engang var Frederikkevej 8-10 et sted, hvor unge mænd tog deres studentereksaminer. De studerede den danske historie og algebrans verden fuldstændig som på alle landets gymnasier. Alligevel var Gammel Hellerup Gymnasium på Frederikkevej noget andet. Den virkelystne rektor Hans Hartvig-Møller skabte en ganske særlig ånd på stedet. En ånd der både rummede disciplin og kreative læringsformer.

Disciplinens traditionelle opskrift består af lige dele pisk og gulerod. Pisken kunne komme til udtryk, hvis man var så uheldig at parkere sin cykel uden for cykelkælderens. I så tilfælde blev den piftet – af selveste rektor.

Guleroden kunne bestå af rødhvide bolsjer – de såkaldte Bismarckklumper. Særlige bedrifter blev noteret i en 'god bog', og havde man 10 gode bøger, kunne man afhente lidt tysk-klingende mundgodt på rektors kontor.

Mens disciplinen var brygget efter de traditionelle opskrifter, var måden at lære på anderledes nytænkende. Hans Hartvig-Møller mente, at lysten skulle drive værket. Derfor kunne man foreslå emner, man ønskede undervisning i, og var mere end fem elever interesseret, blev et hold oprettet. Der blev derfor undervist i alt fra metalsløjde til swing i bygningerne på Frederikkevej. Det var også denne ideologi, der gjorde, at Hartvig-Møller oprettede den første danske spejdertrup, så de unge kunne prøve kræfter med at lede hinanden ude i naturen.

Måske har et fragment af den gamle rektors ånd slået sig ned i murene på Frederikkevej 8-10. I hvert fald har den manifesteret sig i støbejernsbogstaver hen over facaden, i den latinske frase Memento Vivere – husk at leve.

AT LÆRE PÅ KEA

På KEA er underviserne af største vigtighed. De har ofte en baggrund fra erhvervslivet. Ligesom erhvervslivet ofte inddrages i undervisningen for eksempel ved at lave projektopgaver stillet af virksomheder. KEAs studerende skal ikke kun være belæste akademikere. De skal vide, hvad der ventes af dem på den anden side. Og den praktiske og erhvervsfaglige dimension understreger netop det.

På Frederikkevej er der nogle andre forudsætninger for undervisningen. KEA Kompetence udbyder primært efteruddannelse. Og uddannelsespaletten er bredere her end nogle andre steder på KEA. Der undervises i så forskellige emner som ledelse og finansiel rådgivning til sundhedspraksis og el-installation. De studerende på KEA Kompetence er typisk deltidsstuderende, der veksler mellem uddannelsen og deres

arbejde. Det betyder, at de studerende kommer med en praktisk erfaring, som den teori, de lærer på KEA Kompetence, skal spille sammen med. Hvilket i sig selv er en stor del af læringsprocessen. KEA Kompetence er, som den tidligere beboer på Frederikkevej 8-10, ikke bleg for hele tiden at udvikle undervisningsformerne i takt med forskningen, så alt, hvad der foregår, har størst mulig relevans for de studerende. KEA Kompetence har særligt fokus på læringens transformation. De studerende skal tage ny teoretisk viden med tilbage til arbejdspladsen og erfaring med implementeringen med tilbage til undervisningslokalet. Det er en konstant udveksling mellem viden og praksis. KEA Kompetences speciale er at gøre teoretisk viden til kompetencer.

KEA KOMPETENCE HAR SÆRLIGT FOKUS PÅ LÆRINGENS TRANSFORMATION.

Bygningen på Frederikkevej har henover en periode på mere end 100 år lagt rammer til didaktiske eksperimenter og udfoldelse. Selvom denne udvikling er bevaret, har meget ændret sig. Da parcellen i første omgang blev overdraget af landejer C. L. Ibsen, var der mange retningslinjer. Bl.a. måtte der kun bygges to lejligheder på grunden, og der måtte under ingen

omstændigheder bo folk fra arbejderklassen. Der måtte heller ikke plantes ask, pil eller bævreasp, "ligesom der selvfølgelig ikke maa være nogetsomhelst Svinehold paa Parcellen".

EN UDDANNELSE BLIVER TIL: IT-SIKKERHED

Din postkasse er tom, og det er din pengepung også – hvis du overhovedet har en mere. I dag ligger vores breve, penge, aftaler og identitetspapirer i en digital verden. En verden, som de færreste af os forstår, hvordan fungerer. Men enkelte forstår spillereglerne i den digitale virkelighed, og som altid, er der brodne kar iblandt. Tænk blot på forrige sommers hackerangreb på A. P. Møller Mærsk, eller på Hillary Clintons e-mails, der pludselig blev offentliggjort i valgkampens hede. Eller de mange sager om identitetstyveri. Sikkerhed i den digitale verden er et yderst aktuelt emne.

Da erhvervsakademierne blev oprettet, blev det skrevet ind i bekendtgørelsen, at de også skulle udvikle og oprette nye uddannelser. Således er KEAs arbejde en del af den historiske udvikling i det københavnske uddannelsesudbud. Men udviklingen af nye uddannelser er ikke en proces, der er begrænset til den enkelte uddannelsesinstitution, det er et samspil mellem uddannelsesinstitutionen, erhvervslivet og Uddannelses- og Forskningsministeriet.

KEAS ARBEJDE ER EN DEL AF DEN HISTORISKE UDVIKLING I DET KØBENHAVNSKE UDDANNELSESUDBUD.

IT-sikkerhed er den nyeste uddannelse på KEA. Uddannelsen er udviklet som en top-up-uddannelse på halvandet år. Typisk som overbygning på datamatiker eller IT-teknolog. Uddannelsen opstod på baggrund af et stort behov i erhvervslivet for flere dimittender med kompetencer inden for netop IT-sikkerhed, hvilket Deloitte kortlagde i en undersøgelse udført i 2015. På den baggrund udviklede EAAA (Erhvervsakademi Aarhus) rammerne for en ny uddannelse, som KEA efterfølgende udviklede indholdet til i samarbejde med EAAA.

Når en uddannelse går fra idé til virkelighed, skal en fastlagt procedure følges. Først og fremmest skal institutionen sandsynliggøre, at der er et behov i erhvervslivet, og der skal være plads i uddannelseslandskabet. Det er ansøgerens opgave at argumentere og dokumentere både behovet og pladsen til den nye uddannelse. Det gøres blandt andet ved at henvende sig direkte til de potentielle aftagere i erhvervslivet. Har I brug for dimittender med denne her uddannelsesbaggrund? Hvor mange kunne I tænkes at ansatte med en sådan baggrund?

Vedrørende pladsen i uddannelseslandskabet er det typisk uddannelsens fagelementer, der henvises til. Simpelthen for at undgå, at den nye uddannelse ikke bare snupper studerende fra en allerede eksisterende uddannelse.

NÅR EN UDDANNELSE GÅR FRA IDÉ TIL VIRKELIGHED, SKAL EN FASTLAGT PROCEDURE FØLGES.

Ansøgningen sendes ind til ministeriet, hvor ministeren i sidste ende træffer afgørelse om godkendelse eller afslag. Ved en godkendelse kan ansøgeren påbegynde den praktiske tilrettelæggelse af uddannelsen.

IDÉ OM EN NY UDDANNELSE

DOKUMENTERES OG ARGUMENTERES FOR AF ANSØGEREN

*Er der plads i uddannelseslandskabet?
Er der behov for dimittender på
arbejdsmarkedet?*

SENDES TIL MINISTERIEL GODKENDELSE

HVIS INSTITUTIONS- AKKREDITERET

*Efter godkendelse går det
praktiske arbejde i gang.*

HVIS IKKE INSTITUTIONS- AKKREDITERET

*Efter godkendelse går en
ny ansøgningsproces i gang
hos akkrediteringsrådet.*

Fordi EAAA (der var den formelle ansøger om udvikling af IT-sikkerhed) var institutionsakkrediteret, stoppede maskineriet her, og den praktiske tilrettelæggelse af uddannelsen i IT-sikkerhed kunne gå i gang i samarbejde med KEA. Havde de ikke været akkrediteret skulle en ansøgningsprocedure i gang ved akkrediteringsrådet.

Institutionsakkrediteringen af KEA fra 2017 har altså især betydning for udviklingen af nye uddannelser.

MÆRKATER SOM FÆLLESSKAB

Død og dårlig kaffe; mørklægningsgardiner og frygt for den demokratiske verdens endeligt. Det er alt sammen komponenter i historien om besættelsestiden i Danmark 1940-1945. Men historien består af uendelig mange mindre historier, og selv i besættelsens tætteste mørke søgte folk lyset. I en hverdag med frygt og hårde vilkår var det vigtigt at finde en form for mening i meningsløsheden. Historien om mærkatsamlerne er en historie om at vedligeholde glæden og pirre nysgerrigheden; selv under besættelsens tunge åg.

Det store trykkeri F. E. Bording holdt til i Håndværkergården på KEAs campus i Guldbergsgade. F. E. Bording kunne i 1992 fejre 200-års jubilæum, og de trykker stadig her i 2018. Den lange virksomhedshistorie har budt på produktion af alt fra røverromaner og drømmebøger til gennemskrivningsblokke og de klassiske Carlsberg-etiketter. I 1942 satte de system i en dille, der havde grebet danskere i henved 50 år: Mærkater. Plakater i mærkeform. Mærkaterne reklamerede for virksomheder, seværdige steder i Danmark, jubilæer eller velgørende formål. Alle mærkater var sat i system og udstyret med nummer samt en lille tekst forneden, der proklamerede, at de var trykt hos F. E. Bording. De populære mærkater blev simpelthen kendt som Bordingmærkater.

BILLEDER PÅ DANMARK

Selve mærkaterne fortæller om det samfund, de blev trykt og samlet i. Nogle mærkater opfordrede til at tilbagelevere emballage i besættelsestidens knaphedssamfund, andre nærmest påbød det ved at lade tegnede, marcherende flasker sige i kor "Husk, at vi er fabrikkens ejendom". Fælles for dem alle er, at de tegner et billede af Danmark. Et produktivt Danmark med virksomheder lige fra Victor Krebs' optikerbutik i Nakskov til Sorøegnens Andels Svineslagteri. Men også et smukt Danmark med 'Herning – Hedens Hovedstad' og 'Ærøskøbing – byen med de gamle huse og den friske strand'. Mærkatsamlerne samlede altså på et billede af Danmark, i en tid hvor Danmarks suverænitæt var i reel fare.

BYTTECENTRALER

F. E. Bording allierede sig med den nystiftede Dansk Mærkatsamler-Forening for at udbrede hobbyen. Med et medlemskab til 3 kr. årligt modtog man 500 forskellige mærkater hvert år. Det var ikke dyrt at være mærkatsamler – det var en dille for alle.

Foreningen udgav 10 gange årligt magasinet Mærkat-Nyt, der bl.a. indeholdt kåring af månedens mærkat og annoncering af de populære byttecentraler, hvor medlemmer mødtes på Fregatten Jylland ved Langebro og byttede mærkater med hinanden for at perfektionere samlingen. Også udenforstående kunne lære noget ved at bladere Mærkat-Nyt igennem. F.eks. spurgte redaktionen medlemmerne om, hvorfor de egentlig samlede på mærkater. Dertil svarede en samler, at "Det er en kærkommen adspredelse fra dagens dont". En anden henviste til mærkatsamlingens afslørende egenskaber "Vis mig dit mærkatalbum, og jeg skal sige dig, hvem du er".

At samle var ikke kun en krigstidsbeskæftigelse. Hver gang vi handler i supermarkederne, får vi muligheden for at indsamle mærker, der i tilstrækkeligt antal kan udløse en rabat. Igennem tiden har folk samlet på alt fra frimærker og Pokémonkort, til stofservietter og Bordingmærkater. Måske tilfredsstiller det et biologisk indlejret behov for at samle forråd, som forbrugersamfundet har overflødiggjort.

SELVE MÆRKATERNE FORTÆLLER OM DET SAMFUND, DE BLEV TRYKT OG SAMLET I.

**RSSENS
KOMPAGNI**
HK
2360
(3 LINIER)

DE TROR DET ER RIGTIG
KAFFE
G&P
KAFFE
ERSTATNING
ASSENS
KAFFERISTERI
ASSENS

Lad
Guld og Sølv
give
Arbejde
men sølg det kun til
Guldsmedene

GODT VÆRKTØJ
KONGENSgade 69
HENNING PEDERSEN
ESBJERG
VI HAR VÆRKTØJ TIL ALLE FAG
TELEFON: ♂ 3040 (1 lin.)
HENNING PEDERSEN
ESBJERG VÆRKTØJSMAGASIN
AKTIESELSKAB

SKAT DIG SELV ET BOGSAMLING
ADOLF RØNNE
Osterbrogade 35

VIBEN
Udlejning enkelte Dage og Færre
STRANDBULEVARD 168-RYVANG 243
Filtal JYLLINGEVEJ 10-DAMSO 4544

NU
15.000

NY POSTKONTO
Nº
6607
FRA 1STE AUGUST 1942
NY ADRESSE:
Winkelhorn & Co.
Farvergade 15-K. c.6607

BAMBA
UDSALG OVERALT

EGNE BRÆNDERIER
BAMBA
UDSALG OVERALT

HANS og HENDES
ORIGINALS Legetøj MODELLER

JEG BRÆNDER
efter at give Dem
BEDRE VARME
HOBRO KUL BØRSMÅK
J.C. SØRENSENS ENKE
TORVET, HOBRO - TEL. 885 04 887

Olympia Radio
HANS A. DANIELS EN
Oxydtergade, RIBE
TELF. 451

Christgau's
"NY"
DEN ER BLANDET
OG KLAR TIL BRUG!

Husk
at vi er Fabrikernes
Ejendom -
Returner os venligst
til Deres Leverandør

Starmount
Shirts
BRITANNIA
STRANDVEJ 187

BØRNE BØGER
SKAT DIG SELV ET BOGSAMLING
GADE BOGHADEL
VALBY LANGGADE 44

De unges Udstyr
Schmidt
LANGGADE 76
Valby 5805 Valby 5120

Winkelhorn & Co.
Farvergade 15-K. c.6607

I RIOS SKO
ER GANGEN GO
64 SKOTØJ MAGASINET
RIO
RIO SKOTØJSMAGASIN
POUL ANDERSEN
Hovedgaden 64-Lyngby

TRICOTAGE
LINGERI
BABY-
UDSTYR
Anna Kasmussen
TLF. 349 Aalborg

MERKUR
KAFFE
ERSTATNING
DEN BLAA
MERKUR

140 Aar
Specialfabrik
for
Gennemskrifts
formulører
1904 1944
CARBONBØGER
KASSEBLOKKE
KOH-I-NOOR'S
ODDER

ATAMON
BEVARER
FRUGT
OG
SAFT
at
TØRSLEFF
Produkt

1893 - 1943
I 50 Aar har vi solgt
smukke Tapeter og gode
Malervarer over hele
Vestsyssel
107
Anton Jensen
Hjørring

Dig
og ingen
anden!
STJERNE VALENCIA
BRYGGERIET STJERNEN

24x36
MAPPEN

DE FIRE STANDARDFARVER
F.E. BORDING
C. 701
MÆRKAT-AFDELINGEN
BLANDINGSFARVERNE, DER FREMKOMMER
VED SAMMENTRYK AF STANDARDFARVERNE

BEVAR
SERVICET
DEA
REPARERER - OPFORSØGLER

STORT
MÅLE

Ny Radio eller Reparation?
gaa til
FAGMANDEN
der betaler sig!

TRIKOTAGE-LINGERI-BABYUDSTYR

LandboBanken i Skive
SALLING BANK

Haribo
LAKRIDS

RONI

KEAs BESTYRELSE OG DIREKTION I 10 ÅR

BESTYRELSE

2008 - 2010

Abbas Razvi
Alexander Keogh Rasmussen
Allan Holst
Annette Havkjær
Claus Spiegelhauer
Elsebeth Meldgaard
Eva Hofman-Bang (2009-2010)
Flemming Krogh
Henrik Salée, Formand
Ingo Østerskov (2008-2009)
Karsten Skyum Pedersen
Kurt Pedersen
Laust Joen Jakobsen
Leif Bille
Mogens Nielsen
Ole Bundgaard
Per H. Madsen, Næstformand
Sia Møller (2009-2010)
Søren Slotsaa
Thomas Blom Hansen (2009-2010)

2010 - 2014

Allan Holst
Anders Herning (2012-2013)
Anja Trier Wang
Arja Pasila (2010-2012)
Bo Møller Sørensen
Bue Højlund Frøslev (2010-2013)
Claus Hensing
Claus Skovsgaard Jensen (2013-2014)
Hans Schjær-Jakobsen (2012-2014)
Henning Christensen
Henrik Fugmann
Henrik Salée, Formand
Jarl P. Vistisen (2011-2012)

Jesper Hvidkjær Pedersen
Jesper L. Sørensen (2010-2012)
Jørgen Juul Rasmussen, Næstformand (2011-2014)
Lars Rosenkilde (2010-2012)
Laust Joen Jakobsen
Lena Haraldsson
Mai Witt Johansen (2013-2014)
Ole Bundgaard (2011-2012)
Per H. Madsen, Næstformand (2010-2011)
Simon Jespersen (2012-2013)
Simon Tøgern
Søren Slotsaa
Thomas Blom Hansen (2012-2014)

2014 - 2018

David Alfred Bertlett Vowell (2017-2018)
David Jonas Fischer (2014-2018)
Gert Johansen
Gita Grüning (2014)
Helle Bro Krogen
Henrik Salée, Formand
Jesper H. Pedersen (2014-2017)
Josefine D. Larsen (2014-2016)
Jørgen Juul Rasmussen, Næstformand
Lars Goldschmidt
Lena Haraldsson (2014-2018)
Louise Olesen Nyby (2017-2018)
Michael Bo Danielsen (2017-2018)
Nina Nørregaard
Simon Tøgern
Stine Egsgaard
Sune V. Svendsen (2014-2016)
Thomas Blom Hansen (2014)

2018 -

Henrik Salée, Formand

Frank Kristian Christensen
Gert Johansen
Helle Bro Krogen
Jørgen Juul Rasmussen, Næstformand
Lars Goldschmidt
Lena Haraldsson
Mattias Straub
Mette Juul Jensen
Peder Rudbeck
Rasmus Overgaard Danielsen
Simon Tøgern
Stine Egsgaard

DIREKTION

2009 - 2017

Ingo Østerskov, rektor
Jesper Rasmussen, resourcedirektør (2009-2017)
Steen Enemark Kildesgaard, uddannelsesdirektør (2011-2013)
Ulla Skram, uddannelsesdirektør (2011-2013)

Interimsledelse

2017 (andet halvår)

Miriam Skjalm Lissner, HR- og kvalitetschef samt ordførende
Jesper Rasmussen, direktør
Niels Benn, Programchef Digital
Eva Valcke, Chef for Studieservice

2018 -

Steen Enemark Kildesgaard, rektor
Katja Munch Thorsen, uddannelsesdirektør
Jens Barslund Ellehaug, resourcedirektør

EFTERORD

Fortidens utallige fortællinger er alt sammen en del af nutidens KEA.

Vi er bevidste om, hvor vi kommer fra, hvilke steder i byen vi slår vores folder, og om hvordan vi virker i det samfund, vi er en del af.

Denne lille samling af fortællinger fejrer KEAs første 10 år. KEAs endelige historie kan endnu ikke skrives. Der skal ske meget endnu og en spændende fremtid venter.

KEAs BESTYRELSE OG DIREKTION I 10 ÅR

BESTYRELSE

2008 - 2010

Abbas Razvi
Alexander Keogh Rasmussen
Allan Holst
Annette Havkjær
Claus Spiegelhauer
Elsebeth Meldgaard
Eva Hofman-Bang (2009-2010)
Flemming Krogh
Henrik Salée, Formand
Ingo Østerskov (2008-2009)
Karsten Skyum Pedersen

Kurt Pedersen

Laust Joen Jakobsen

Leif Bille

Mogens Nielsen

Ole Bundgaard

Per H. Madsen, Næstformand

Sia Møller (2009-2010)

Søren Slotsaa

Thomas Blom Hansen (2009-2010)

2010 - 2014

Allan Holst

Anders Herning (2012-2013)

Anja Trier Wang

Arja Pasila (2010-2012)

Bo Møller Sørensen

Bue Højlund Frøslev (2010-2013)

Claus Hensing

Claus Skovsgaard Jensen (2013-2014)

Hans Schjær-Jakobsen (2012-2014)

Henning Christensen

Henrik Fugmann

Henrik Salée, Formand

Jarl P. Vistisen (2011-2012)

Jesper Hvidkjær Pedersen

Jesper L. Sørensen (2010-2012)

Jørgen Juul Rasmussen, Næstformand

(2011-2014)

Lars Rosenkilde (2010-2012)

Laust Joen Jakobsen

Lena Haraldsson

Mai Witt Johansen (2013-2014)

Ole Bundgaard (2011-2012)

Per H. Madsen, Næstformand (2010-2011)

Simon Jespersen (2012-2013)

Simon Tøgern

Søren Slotsaa

Thomas Blom Hansen (2012-2014)

2014 - 2018

David Alfred Bertlett Vowell (2017-2018)

David Jonas Fischer (2014-2018)

Gert Johansen

Gita Grüning (2014)

Helle Bro Krogen

Henrik Salée, Formand

Jesper H. Pedersen (2014-2017)

Josefine D. Larsen (2014-2016)

Jørgen Juul Rasmussen, Næstformand

Lars Goldschmidt

Lena Haraldsson (2014-2018)

Louise Olesen Nyby (2017-2018)

Michael Bo Danielsen (2017-2018)

Nina Nørregaard

Simon Tøgern

Stine Egsgaard

Sune V. Svendsen (2014-2016)

Thomas Blom Hansen (2014)

2018 -

Henrik Salée, Formand

Frank Kristian Christensen

Gert Johansen

Helle Bro Krogen

Jørgen Juul Rasmussen, Næstformand

Lars Goldschmidt

Lena Haraldsson

Mattias Straub

Mette Juul Jensen

Peder Rudbeck

Rasmus Overgaard Danielsen

Simon Tøgern

Stine Egsgaard

DIREKTION

2009 - 2017

Ingo Østerskov, rektor

Jesper Rasmussen, resourcedirektør

(2009-2017)

Steen Enemark Kildesgaard,

uddannelsesdirektør (2011-2013)

Ulla Skram, uddannelsesdirektør (2011-2013)

Interimsledelse

2017 (andet halvår)

Miriam Skjalm Lissner, HR- og kvalitetschef

samt ordførende

Jesper Rasmussen, direktør

Niels Benn, Programchef Digital

Eva Valcke, Chef for Studierservice

2018 -

Steen Enemark Kildesgaard, rektor

Katja Munch Thorsen, uddannelsesdirektør

Jens Barslund Ellehauge, resourcedirektør

Bogomslag

Emil Stæhr (Ukendt årstal), fotografi af Nørrebrogade fra

Det Kongelige Bibliotek

Side 07

Ukendt fotograf (2009), Prinsesse Charlottes Gade 36

Side 10

Ukendt fotograf (ca.1918), fra Paulli, E.: "Det Tekniske

Selskab 18.september 1843 - 1893 - 1918", s. 17

Side 11

Ukendt kunstner (ca. 1903), tegning fra Rigsarkivet

Side 12

Ukendt kunstner (ca. 1903), tegning fra Rigsarkivet

Side 13

Ukendt fotograf (ca.1918), Dagshøjskolen for

elektrokonstruktører, fra Paulli, E.: "Det Tekniske Selskab

18. september 1843 - 1893 - 1918", s. 18

Ukendt fotograf (ca. 1918), Maskinlaboratoriet

under opførelse, fra Paulli, E.: "Det Tekniske Selskab

18.september 1843 - 1893 - 1918", s. 19

Side 15

Ukendt kunstner (ukendt årstal), Det Tekniske Selskabs

Skoler, Københavns logo - Uglen, fra Rasmussen,

Barner: "Det Tekniske Selskab 18. september 1843-18.

september 1943, nogle omrids i tekst og billeder", s. 1

Side 16

Ukendt fotograf (1895), hjørnet af Stefansgade og

Nørrebrogade, forside på Dansk Jernbaneblad 1. juni 1895

Side 20

Kristian Kristensen (1977), illustration fra folder

"Arbejdsløs typograf – Klar til aktion?", Dansk

Typograf-Forbund, s. 22

Side 22

Ukendt fotograf (årstal ukendt), Nørrebrogade -

trafikophobning, fra Stadsingeniørens samling,

Københavns Stadsarkiv

Side 23

Ukendt fotograf (ca. 1947), Jernstøbere i arbejde på

SMH, fra "Smith, Mygind & Hüttemeier København -

Maskinfabrik, Kedelsmedie, Jernstøberi", 1947, s. 5

Side 25

Haagen Jørgensen, P. (1943), tryk af Bordings bygninger

(i KEAs eje)

Side 26

Julie Rønnow (1984), Nørrebrogade 66-68 - Bording

Bogtryk, fotografi fra Københavns Museums samling

Side 28/29

Ukendt fotograf (1944) SMH på Nørrebrogade

sabotageramt i juni 1944, Arbejderbevægelsens

Bibliotek og Arkiv (ABA)

KØBENHAVNS ERHVERVSAKADEMI

Generel kontakt

T +45 4646 0000

info@kea.dk

Administration

Guldbergsgade 29N

2200 København N

Åbningstid reception og telefon

Mandag - fredag: 9:00 - 15:00

Personlig henvendelse fra kl. 8:00

08-

18

**KØBENHAVNS
ERHVERVSAKADEMI**